

Kelėi wis, Karaliaucziuje
kas Utarninką išdūdams,
kaštoj, ant bile tokio Pusto
apšeliūtas, su Pustpinin-
geis ant Berrainio Metū
5 Sgr.

Kelėi wis

• Lietuvos •
Centr. Biblioteka
Mokslų Akad. biblioteka

MOKSLŲ AKADEMIJOS
BIBLIOTEKA

Upsakimū Statimai i Ke-
leiwī kaštoj po 2 Sgr. uį
koįng, smulkeis kaštais
išdrukatotą Gilę. Gro-
matas reit šen atrāšyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwininkams Žinės parnešas.

№ 25.

Karaliaucziuje, 18. Junijū.

1872.

4. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

Evang. Luk. 6, 36—42. Rom. Rym. 8, 18—23.

„Nės aš tikiu, šio Gzieso Kentėjimus ne wertus
ėfanczius Szlowės, kuri turės ant mūsų apšreikšti.“ —
Wargū ir Kentėjimų daugybė ant mūsų biėdnos Žemės
n'išminiojama. Žeme berods buvo kitokia, buvo šlo-
wina ir pilua dangiškdės, Grozybės, Škaištumo ir
Išganymo, kaip ji iš Pono Diewo Kančdės buvo
išėjusi. Taip ji buvo pritinkas Gyvenimas Diewo
Abrozo, i Diewo Weidą sutwertosios Žmoniū Giminės.
Ale kaip Griekas i Swietą parėjo ir kaip Žmogus
Welnio Abrozu buvo pastojęs, tay Žemė sawo dan-
gišką Grozybę, Škaištumą ir Išganymą pamesti, tu-
rėjo. Sutwertojis ir Sudzia užmeta ant jės sawo
Keikimą ir pawerte ję i Wargū Dauba. 1. Moiz.
3. Peršt. Dgi kas ben gal surokūti, tiek Ašarū iš
to Gzieso yra ant Žemės tekėjusios, tiek Szirdziū czi-
onay plyšte plyšusios, alpusios, iš Bėdū, Nusiminimo
ir Išgascziū nužuwusios. Dgi šwentasis Apaštals
Pawils, kurs mums šendieniškąją Gromatą rašęs, tiek
Bėdū ir Wargū tas su wisais Pono Jėzaus Liudin-
inkais ir su wisais Tikincziėis per Swieto N'ap-
kantą ir Persėkinėjimas turėjęs, tai gaunam tai mes
gana gaunam iš po paties Liudymū numanyti. Weizdėk
Rym. 8, 35—39, 2. Kur. 11, 23—33, arba ir
Ebr. 11, 35—40. Ale diemui dėkuy! ne amžinay
taip pasiliks ant mūsų biėdnos Žemės. Wieshpats jau
per Praraką Jėzaijisiu kalbėjęs: „Sztay, aš naują
Dangu ir naują Žemę sutwersiu, kad pirmujū dau-
giaus ne bus minėta.“ Jėz. 65, 17. Szw. Petras
todėliey sako: mes laukiame naujo Danguis ir naujės
Žemės pagal jo Pažadėjimą kuriūse Teisybę gyvena.
2. Petr. 3, 13. O šw. Jonas sawo prarakiškame
Aprėiškime lindyja: „Ir aš regėjau naują Dangu ir
naują Žemę. Nėša pirmasis Danguis bey pirmoji Žeme
sugaifo, ir Juriū jau daugiaus n'iera.“ Apr. 21, 1.
Beje mūsų pasūtiniėi Adynėliei priejus berods mūsų
Dušia kad mes gywi budami tikray Ponui priklausę
nueit pas jį i Roju, i Išganymą. Ale to ne gana.

Kad Swieto statytasis Gziesas bus išbėgęs, kad wislab
bus iššpildę tą Ponas Jėzus ir jo šwentieji Liudin-
inkai pirm apsakę, ir kad wislab bus nusidawę kas
pirma nusidūti turėję, tay mūsų Žeme bus wisay
kitokia ir Sutwėrimai gymieji ir negymieji kitokie.
Kokia tada Žeme iš Litro bus ir kaip czia wisū Sut-
wėrimai bus itaisyti, kas tai gal pasakyti arba ir tikt
žinoti! Gana mums kad mes žinom: šio Gzieso
Kentėjimai ne wertū tės Szlowės kuri turės ant Wieš-
paties Tikincziujū apšreikšti. Gana kad mes žinom:
ir Sutwėrimas walnas pastos nūg Tarnawimo pra-
gaisztancziosės Butybės, mūsų Kunai bus iš wisū
Bėdū ir Sielpnubjū išwadūti, o mes su Kunu bey
Dušia apturėsim pilnąją Waikystę Diewo Waikū sa-
wipi. Tai bus Dziaugimas, tai Linksmybė. Amen.

Minėtins Pasigerinimas ne kurio Girtūklis.

Kardelis Nelsons buvo i trisdešimt penktajū sawo
Gywasies Metą istojęs ir waikščiojo dabar ant Kelo
Prapūlimo. Kitą Kart' jis didey palaimings buwęs
ir ney jokiės žemiskės Žegnonės stokawęs ne buvo.
Geriausiąją Paczią jis turėjo, o jo Kudikieji buvo už-
tife bey meilingi. Gimerninku budams jis sawo Re-
mestą geray išmane ir išprowyjo, kaip retay toks Kitis.
Jey kas nauji Butą budawodint norėjo, tas su Kar-
deliu Nelsonu meilyjo Kuntraktą padaryti, ogi iš
Wylū Apškritumo todel Žmonės tės Briežasties deley
jo parkelaudawo. Ale apgailėtins Persimainymas su
jomi buvo nusidawęs. Ant sawo Gywasies Kelonės
jis su nekure nelaba Dwase buvo susitkęs ir nūg tės
iššwadzioti dawęs. Kadangi ant jo dabar Niekš pasi-
tikėti ne galėjo, taygi wisa Žmoniū Prykaba nu jo
atstojo, o Kaimynai susitare kitą Gimernoną i sawo
didyji Kiemą paršigabeno, kursai Nelson Wieta iėme.
Prie Kiemo wienės Ulyczeliės, kur didelieji Me-
dzieji sawo ilgąsės žalesės Szakas per Kėlį ištiesę laiko,
stowėjo mažas Buteluks, kuriomi jo Apgywentojėi
pirma labay pasidziange buvo. Je didelis Daržas
šale to gulėjo; ale jau dabar buvo nu Tolo matyti,

kad apie taji Miels ne pasirupino, nesa be jofio Davado laukines ilgos Zoles tarp Kwiekū bey apkerpėjusiū Medziū dar te augo tame, o Aptwėrimas Wietomis jau išgrumęs ir pasileidęs pasirode. Bututis patš pirnto buvo baltay nulaindyts buvęs; ale dabar jis plaišins ir smutnas išweizdėjo. Už Langū puiktos žalios Užkabos kabėdavo; ale jos tape nuimtos ir pardūtos. Ir patys Langai liudyjo apie Widuje gyvenanti Pasileidimą bey apie Ufininko Bėdnyte, nesa iškultūjū Butū Wietose jie Skarmalais bey senais Drabuzieis prikamšyti buvo. Wienintelis Pazwilgėjims ant to Buto užteko Įžmanymui, iš ko tas Persimainymas buvo atšradęs. Tas Gywenimis priklause Girtūklui.

Widuje sėdėjo Moterifše, dar geriausėje jōs Amžiaus Metūse budama. Kaczeig ji galėjo grazi wadinamu buti, tay tacziau Įydėjimas jōs Skrostū jau buvo išblyškęs ir Skaidrumas jōs Atiū užgesęs. Bėdnaji Maryja Nelsonėne! Kita Kart' ji buvo Giliukingiausoji tarp Giliukingūjū — ale dabar Wargingiausoji tarp Wargingūjū. Szale jōs sėdėjo dwi puiktos mandagios Mergaites; ale jos dėwėjo palaičius aplopytus Kubelus, o Kojelios buvo basos. Tūjū Wyresnoji kokiū trylifa, Jaunesnoji wienolifa Metū sena galėjo buti. Motyna, geray užauginta bey išmokyta budama ir ne norėdama, sawo Rudikis del jū nuskurusū Drabuzuku Swieto Apjūkui padūti, kief imanydama Dukterės pati pamokino.

Jau ilgiaus kaip per du Metu ji Įšlaitymą Samiškiū sawo Rankū Darbais pati wiena parupinusi buvo. Skalbinu, Sumimu bey kitokieis Prišokimais Kaimynnyšteje ji kasdien keleta Grašiū pelnydavo, o ir šėip dar kartais Maisto Dalykū bey apdėwētū Drabuzukū nu gerū Žmoniū, kuriems ji dirbdavo, priktistus gaudavo. Tokiu Budu prabėgo jōs Dienos, kurios wien tik Rudikiū Pamokinimu bey Pasimeldimu pasaldintos tape.

Wakarėnės Laiks prišartino, kaip Kardelis Nelsons swyrodams i Ramus pargryžo. Dienoje pirnto jis buvo pagelbėjes seną Butą nugrianti ir tomi tief pelnęs, kad jis keleta Dienoms Viningū Brangwynui užtektinay turėjo. Jam izengiant pasišlėpe Rudikiei už Motynōs, o ir ši iššigandusi frupterėjo, kadangi jōs Wyrs, kad prisigėres, išgastingu pastodavo.

Ak kaip labay šis Wyrs pasfujūse dawėjūse Metūse persimainęs buvo! Birnto jis wisam Kieme per gražiausji Wyra išcastas tape. Aukštis ir stiprus buvo jo Augmo, tobulay maudagus wisas jo Pawidals. Ale kaip powisam kitoks jis dabar išweizdėjo! Jo tiesūs Pawidals pasirode susmukęs, jo Sanarei drebėjo ir wirpėjo, jo Weidas buvo toks, kaip pirma: jau ne širdingay glandusis Draugas sawo Paczids,

jau ne meiligašis Tėms sawo Rudikū. Wiernoji Moterifše buvo del sawo Wyro Naktis perwaitojusi, werfusi ir širdingausen Diewopi šiaukusi — ale, kaip rodēs noprosnay; jis su Girtūklyštēs Broleis pasiliko sušdraugawojēs ir ne turejo Sylōs, tus Panczius sulaužyti.

Maryja Nelsonėne tame Wafare nieko ne walge, nes jōs Zopostelis tik Wyru bey Rudikiems te užteko. O kaip Nelsons wēl išėjęs buvo, tay ji artimoje Girtūteje keleta Ogū susirinko, tofiu Budu sawo bėdnaji Gywaseli išlaityti norėdama. Sekanczioj Naktij meldeši Warguze Nelsonene ilgay ir širdingay, o jōs Dukterikēs drauge su je.

Tūjaus po Atškelimo išėjo Rytmetyje Kardelis Nelsons i Karcziamą; ale jis jauties labay ligusts ējas, o Brangwinai ir prieš tai ne maczyjo, nēs Skilwys taji priimti stengies. Pasfujam Wafare jis ypaczies be Mierōs daug gėres buvo, todel jis dabar iš didžio Nesmagumo ne žinojo, kur dėtis. Dabar jis bande karštu Gerimu pasigelbėti; ale Szinkōs tirštatis Drs taip užtroškings jam atšidawe, kad jis tame n'ištriuwojo, bet šalin išėjo.

Bėdnais tas Žmogus ju Protu gana turejo išmanyti, kad Miegas ji atgawysēs, ale jis giedėjos, tōs Priežasties dėley jau dabar Ramūn pargryžti. Todel jis i artymaji Krumyną nuėjęs tenai šale wienoczion stowinczio Muro Pawėjiji atšigule ir tūjaus fietu Miegumi apimtas tape. Kaip jis pabudo, Pawėjis buvo prapūlęs, o Saulės Kaitra ji apdenge. Galwā pakėlęs bey Atis atplėpęs, jis aplinkui darrēs ir numane, Pietū Laikui jau seney praėjus, nesa Saule ant Wafarū Busēs stowėjo. Atškeliti be norint, artymi Balsai jam atšlambėjo ir ji padabojancziu padare. Pro Muro Plyši žurėdams jis sawo abu Rudikiu pamate, kuriodu Ogū rinko; Wazumą atštu nu jū dwėjū kitos dwi Mergaites raunkiamo, butent Dukterēs šwiežojo, ne seney i Kiemą partriaukušiojo Gimerninko.

„Gifš Karynife“, sake šūjū wiena sawo Seserei, „eikiwa iš czia šalin; kas mudwi prie šiū dwėjū Mergikiū be ēfant pamatytu, pamislyti galėu, kad mes Draugyte su jomis laifancziōs. Gikiwa.“

„Ale šiczion taip daugel Ogū yra“, antroji prieš tai atšliepe.

„Nieko ne daro — ju galėšwa wēl šen pargryžti, kad tie suskarusiejie Waifai Girtūklio parėje bus.“

Taip jos Rankomis susitibusios atstojō šalin, o Anele bey Elzele, Nelsono Dukterikēs, i Zole atšėdusios werke.

„Ne werk, Elzele“, sake Wyresnoji, sawo mažesneje Sesiķe globodama.

„Ale ju ir tu werki, Anele.“

„Ak, aš niekaip ne galiu gelbetis“, atfakė smutnoje Mergaite.

„Kas žin, kodėl jos mudvi taip išdarė?“ silpnu balsu šakė Mažoji, savo Sešerei smutnai i Akis žūrėdama. „Ak, ne reiktu mudvi todėl išpeikti. Kiek imanydamas, juk procevojomės, prieš kožną Wieną meilingos buti, o apmaudo ney Wienam ne darowa. Ak, aš labay norėčiau, kad mus bent kas powisam iš Tiesos mylētu — tada aš didei gilulinga bučiau“.

„Wiendos rodoš esawa mylimos“, atfakė Wyresnoji — n'uzmiršė mu, u Motyneliu. Kas mudvi daugiaus galētu mylėti už ję?“

„Beje, beje, aš žinau“, Mažesnoji atsiliepe; „ale dar kitaip prie musų galētu buti. Kodėl mus musų Tėws daugiaus taip ne myl, kaip pirma lubėdowo? Ar tu dar atsimeni, kaip jis tankiey mudwi ant sawo Keliu pasijodines buciudowo ir mus Wijus taip linksimais bey gilulingais padarydowo? Ak, kad jis tikt wėl toks gers prieš mus pašotu! Ale dabar jis ne —“

„Tiez, Gzele, tylėk! Juk jis ir wėl gal gers prieš mus pašoti; o kad jis tikt žinotu, kaip mes ji mylėti norim, tay jis ir fitofiu pašotu. Dgi ar mes ne ir turim maloningą Diemą! Už tikiu, Jis mums gelbės.“

(Dar ne wiskas.)

Ne maža Gieda,

furi musų Prusų Prowincai, musų mielajie Tėwiškėi, nu kuriu wisa Karalyšte sawo Wardą tur, jau iš Senowės prilimpa, yra ta, kad per wisa Prusijūs Karalyšte niekur n'iera tiek daug paifų Galwų, tai esti Szuilės Mofslu n'ismokitū žmoniū randomū, kaip musų jenprusiškam Kampe. Poženū Prowincoj tame Daljke rodoš dar smutniaus stow, ale mes su jūs Apgywentojieis, su anais katilikiskais Lenkais, kuriū Kunigai jūs tyczionis Baitjstėj išlaikyti jęško, hendien dar ir ne galim susilyginti. Mes žwelgiam ant kitū, butent wokiskūjū Prowincū, o tada atgal ant musų arcziausiuš Tėwiškės labjausey ir ant mieluš musų Lietuwuš, tay mes randam, kad musų Gyruš ne puikus. Dgi iš ko mes tai žinom? Kelewis toktai per Ipreiškima žalnieriškūs Wyriausybės, kuri kas Metą tokę žinę išplatina, ir ši Kartą gawo patirti. Butent Akrutams i Zalnierisės Stoną isojant i Kaitus tarp kitu apie jūs žinoti reikianciū Daiktū ir irashta tarp, kas iš jūjū skaityti bey rashti mok, o kas ne. Tokiu Budu dabar wėl išsiludyjo, kad fitose Prowincose tarp keleta Szimtu, Wietose beje ir tarp pora Tufstancziū, jaunūjū Akrutū wos wiens buwo raudamas, kurs skaityti bey rashti ne mofėjo. Ale

prie musų iš wieno Szimto jau kone dewyni tokiū Bargšiū tape suskaityti; taygi hiezion mažney kožnas wienolikstas Wyrs be jokio, arba norint be užtentamo Szuilės Pamoslo yra pasilikės. Po musų Prowincos pareit Szlezinge, kur rodoš ir daug Lenkū bey Katilikū gywena; czion radosi tarp Szimto istojusiujū Zalnierū trys tokiū Remofancziūjū.

Skaityti Mofejims yra brangus Daiktis ir Wersmė daugeropos Žegnonės bet ir isrikiamas Maczius, kuriomi žmogaus Ižmanymą bey aukštesni Supratymą nuspręsti galima. Kas skaityti mok, tam Ižmintis wisū Ižmint ngūjū, Pamoskas wisū Mofytūjū atwiras yra. Jis imas Knjgas, jos skaitant jos pastoja jo Mofytojeis. O jeygu mes ir nūg wisūs swietisškūs Ižminties atšidėkawoti norėtumbim, tay tacziau Mofejims skaityti juk ir yra Kaktas, per kuri mums Diemo žodis bey jo hwenti Apreiškimai, ogi taipjau ir Knjgos su puikiomis, Szirdi pakelancziomis ir atgawinancziomis Giesmėmis atsiwera! žmoniū Weisle, skaityti ne mokanti, yra toli Užpakalyje pasilikusi ir priklausę hime Gziefe n'apdailintai stambei Giminei, ant kuriuš ju Pirštrais rodoma. Žemei, kuriuž dar daug tokiū Remofancziūjū randas, ir Wisiems, kurie tūs Priežasties deley kaltintis tur, daug Giedūs prilimpa. Taip eina ir musų Prowincai, kuri i keturis Nagierungūs Walsczus yra perdalyta. Mažumą Nusiramdymo mes tame randam, kad tie Walsczie aname Bėdūs bey Giedūs Daljke ne wisi lygi yra. Tarp Akrutū po Karaliaucziaus Nagierunga gywenancziūjū radosi tokū be Szuilės Pamoslo Pasilikusiujū mažiausis Skaitlus, didesnis parejo iš Gumbinės, dar didesnis iš Danskūs, o didžiausis iš Marienwerdero Nagierungūs Walscziaus. Taygi pifeziausey wis stow tūse Kampūse, kur katilikiski Lenkai gywena. O tas juk ir yra bey buwo Pono Bismarkio didžiausis Apmaudis; todėl jis už naujaji Szuilės Užweizdėjimo Zokaną taip sylingay storawojo ir pradeda dabar wisur, kur tikt Reikals, gelezine Szlota tokius Sašlawas išploti.

Ale kodėl prie musų, kur dėl Szutlokū gero bey dawadningo Wtirodyjimo taip wiernay pasiprocawojama, taip labay užweizdėjama bey pridabojama yra, dar tikt jaunū žmoniū randas, kurie skaityti bey rashti ne mok? Priežastis, kiek mes apmatom, yra dar daugeropos. Lietuwoj dar Daugumas tokiū Gimdytojų tebier, kurie iš to, ką jū Waikai Szuilej išmokšta, didey menkay ką pasidaro, jiems Szuile ne Geradėjyste bet Sunkenybe rodes esanti; jiems Brywarta, kuriuš deley Waikus i Szuile leisti reikia, lyg tikra Baudziama dar pasirodo. Yra ir tokiū Gimdytojų, kurie dumoja, o ir sako: Už ne daug (o rasi ir ney maž) gawau i Szuile eiti bey ismofiti, kam mano Sunus arba Duktė

privalo daugiaus galėti? Ar mano Vaikai geresni už mane? Kokia tai n'įsmintinga Kalba! Kad Tu paiką Galvelę palaidieji, tay Lawės wieno ir pilnay užtenk, ale ne norėk, kad dar dangiaus tokiū butu, bet dūk savo Sunui arba Dukterei, kas naudinga yra, geray išmoki. Ale kas naudinga yra, Tu pats wël ir ne geray išmanai, todėl dūk išmananczių Wyriaušybei Wale, kuri išmėginusi ir dawadyjusi yra, kas Szuilėj tur mokinama buti. Ne sakyk, pats silpnas budams, su Pasididžiamimu: Ak tai juk mieni Niekai, kas dabar Szuilėj mokinama. — Didžiausis Skaitlus anū ne mokancziūjų Raktūrū bet pareina iš Famslijōs Wargdienū, kurie savo Rudikius, patys tus išmaitinti ne išengdami, jau labay auksti Gwoliū Ganymui šluzyti išleidžia. Už tus Warguzus daug Gaspadoriū menkiaus pasrupina, ne kaip už savo Gwoluš, ir kiek galėdami nūg Szuilės atlaiko. Ale dar wienōs Priežesties reikia šiczon paminėti. Lengwey ir toks Raktūrs, kursai šiauney lietuwiskay skaityti gal, o ir širdingą Gromateļ su Wasigodimais bey Meldimais Namūn parašyti mok, dar tarp Nišmokusiūjų rokotas tapti gal, jey jis Berlyne arba Karaliauczūje arba prie Reino, jam drukawotą arba rašyta wokiška Raštą i Ranką dawus, taji paskaityti n'įmano. Kas ten lietuwiskąjį jo Išsimokiniūją mėgys? Todėl reikia koznam lietuwiskam Szuilokui podraug ir wokiškay skaityti bey rašyti, o ir išmanyti išmoki; o Tews be ilgo Prifalbejimo bey Kaulyjimo weikus tur buti, savo Waikui reikiantyji Busauksing, o jey reikėtu ir daugiaus ant Rusiprkimo priskirtūjų wokiškūjų Knygeliū bey Popieriaus dūti. Ezeip mes Senprusai dar ilgay toj Giedoj pasiūksim. Bet Diemas pats te gelba, tąjē nūg musū nusikreipti!

Wisofia Žinia.

— Apie musū šio Meto Arkliū Turgū, šiose Dienose ne daug galime pasakoti, kadangi mes patys an to ne buwom. Ale Seitungose rašoma, kad beje daug Arkliū ant to buwo parėje, ale ne daug labay gerū, bet geriejie ir imanytinay brangus buwē, o todėl Birkejai daugiausiey iki Turgaus Pasibengimo laukę, mislydami, kad Arkliei tada atpigisę. Iš Rusijōs buwēs Gzētis Gzētis atgabentas už kuri jo Pons 500 Doreliū prašēs. Ar jis šitą Prefiā ir galiausiey gamēs, tai mes pasakyti ne galim.

— Francuzai tarp Daugybės wisofiu fitū Raštū ley Gromatū Pileje jū atstatytojo ir pawarytojo Ciecoriaus 2 Tustancziū Maldōs bey Ubagawimo Gro-

matu yra atradę, kurias Ciecorus 20 Metūse, butent nu 1850 iki 1870, prijuostas gamēs ir, kaszin kam, i Kupetą susikrowēs buwo. Francuziski Sztuforei wisas tas Gromatas dabar išdrukawodinę ir czielas Knygas iš tūjų pagatawijo, kurios tą Užrašą tur: Wokiškōs Gromatos, Napolēonui Trecziojui rašytoš. Ir ant tokio Prasiimanymo jūs jū didysis Kerštas paragino, nēs jie toktai darę yra, Wofieczus, jū n'apfencziāmūjus Pergalētojus, apjūkti bey apgiedinti norėdami. Tos Gromatos rods ne wisos iš Wofietijōs parbėgusius yra, juk ir lenkiskū, ytaliskū bey dar fitū tarp tūjų randas. Tik iš Szpanijōs Zemēs, kaceig Napolēono Žiupone iš ten kilusi, n'ėfanti tam didžiam Zoposte ney jokia Ubagawimo Gromata randama. O tai tiems Žmoniemis ant Garbės t'esse saktyta. Szpaniskas Wyrs ne lenda Nushtiemsiems i Akis, susiriētēs ubagaudams; jis toktai per savo paties Apgiedinimą laiko. Didžiausoji Dalis tū Gromatū beje yra iš Wofietijōs; o kas nu ano išwarytojo Ciecoriaus ko norint kaulyješ yra ir dabar savo Gromatą, savo Wardą bey Pawardę Seitungose del Dywinumo jo Prashymo išdrukawota ras, tai apširaudonawēs bey susigiedēs skaityti te galēs. Tulamjam toktai manding ant Gero nusidūs ir jis španiskus Žmones tam Dalyke galēs per gražu Pawyzdi imtis. — Tokiomis Ubagawimo Gromatomis ir musū Karalus = Ciecorus Dien iš Dienōs apštingay iš wisofiu Žemjū ir nu wisofiu Žmoniū apdowanojams yra, o kad tūjų toks Szmots išdrukawotas taptu, tay taipjau dywini Szirdziū Norai išreikštu.

Preke Karaliauczuje 15. Juniju.

Ant Turgaus Jamū menfay pareit. Kwicziei 90—98 Sgr. Rugiei 50—56 Sgr. Wiczejie, dib., 44—48 Sgr. Wiczejie, maj., 40—43 Sgr. Awijos 29—32 Sgr. Žirniei, rain., 75—85 Sgr. Žirniei, balt., 60—68 Sgr. Koputes 25—27 Sgr. Szienš 26—28 Sgr. uš Cent. Sziaudai 10—17 Sgr. Swiestas 9—11 Sgr. uš Swara. Kiausiei 6½—7 Sgr. Mandelis. Dabokit! Jamū Prefia dabar wis pagal naujiji Szepeli pridūbama!

Upsakymas.

Garbingamjam Publikui aš pakarniey Upsakau, kad aš su še Diena, norint wisū Laworū Prefia dibey aukštyn ejuš, savo Zopostą pamazinti norėdams wisus Laworus Prefioj dibey žemyn states esu.

Rusnėj bey Kaufenūse, 1. Juniju 1872.

J. J. Rosenfeldt.